

Foto: www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Tankar inför advent 2019

Psalm 856 (Text: Eyvind Skeie, översättning: Ylva Eggehorn)

*Tänd ljus, ett ljus skall brinna för hoppet på vår jord,
den skimrande planeten, den stjärna där vi bor.
När några trotsar mörkret kan framtiden slå rot.
Ett ljus är tänd för dagen, som vi ser fram emot.*

Letar efter hopp i novembermörkret och påminner mig då att jag hörde något på P1 som gjorde mig glad: Programledaren berättade att nästa helg, i mitten av månaden, tänder Stockholms stad sin julbelysning. Ingen stor nyhet men i år längtar jag mer än någonsin efter ljuset som lyser upp mörkret.

När du läser det här är vi nära 1:a söndagen i advent och vi får börja ett nytt kyrkoår. Adventsstjärnor och adventsljusstakar hjälper oss rent fysiskt att lysa upp mörkret. Texterna i advent handlar om att Gud föds in i världen, att Gud blir människa och kommer till oss och delar vår tillvaro. Det är starka texter om vad det innebär att följa den nya vägen. Och hur närmar jag mig Maria den 4:e söndagen i advent utan att förminska henne och göra henne till en foglig och lydig flicka? Hon som är en ung kvinna, mamma, åldrad kvinna och himladrottning! Och som i högsta grad kan hjälpa oss att se alla sidor av Guds väsen. Johannes, den 3:e söndagen i advent, som vägröjare för Jesus, är inte mild i sina ord när människor frågar vad de ska göra för att omvända sig. Det handlar om att vara osjälvisk, att visa medkänsla och att vara hederlig.

Innehåll

Tankar inför advent 2019	1	Glimtar från Stiftsfesten i Östersund	15
Inspirationshelg på Vårsta	3	Skönlitteratur med Kristna förtecken	17
Röster från St. Olavsleden	6	Årsmöte i Östersund 2020	19
Det lyssnande ledarskapet	10	Här når du KviSk styrelse i stiftet	19
Höstglöd i Karlstad 4-5 oktober	12		

Jag vändas så i detta höst- och vintermörker över den brist på omsorg om den andre, de främmade som inte är särskilt annorlunda än jag, som har rätt till samma respekt och omsorg som jag själv. Vad gör det med mig som medmänniska när jag inte vill se flyktingen, den fattige eller den utsatte för att det kanske skulle innebära att jag måste avstå från något? Måste vi inte börja tänka mer när så många av våra politiker ställer flyktingar mot välfärd? Vad är det vi inte har råd med? Vi köper alldeles för lätt en förenklad retorik som bland annat går ut på att leta syndabockar, istället för att våga se hur komplex vår värld är.

Den kristna tron väljer inte makten

Jag behöver tända många ljus i advent för att stå emot mörkret. Jag behöver läsa och meditera över bibeltexterna i adventstiden för att få ledning i mitt liv. Jag behöver få sjunga alla de hoppingivande adventspsalterna tillsammans med andra i kyrkan för att bli påmind om att den kristna tron gör skillnad. Den väljer inte makten. Den väljer utsattheten och sårbarheten. Den väljer kärleken som gör oss till levande människor.

*Tänd ljus, två ljus skall skina, för kärlek och för tro,
för den som river muren och lägger ut en bro.*

*När fången får sin frihet och flyktingen ett hem,
tänd ljus för den som gråter och de som tröstar dem.*

*Tänd ljus, tre ljus skall flamma för alla som vill slåss
för det som är rättfärdigt, de söker stöd hos oss.
Förlora inte modet; trots allt är vi ju ett!
Tänd ljus och bli en låga för sanning och för rätt.*

*Nu strålar alla ljusen och lyser på vårt bord,
mot timmermannen Jesus, som älskade vår jord
så mycket att han sökte sig bort från himlens ljus
och blev ett barn som växer ibland oss: Här är Gud.*

Text: Eyvind Skeie, översättning: Ylva Eggehorn

Berit Larsson

Inspirationshelg på Vårsta diakoni

För undertecknad är det tredje årets inspirationshelg. Helgen leds av Karin Härjegård, författare och präst från Duved.

Nu ska vi få hjälp med skrivandet. Karin ger oss en uppgift där vi ska skriva fritt från hjärtat. *Hur gör man? Var börjar man?*

Det går bra. Än så länge. Att ta ett collegieblock och skriva allt man kan utan sammanhang kanske är grejen. Kanske är det så man ska göra hemma. Direkt på morgonen. Skriva ifrån sig. Sen, kan man göra det man ska.

*Här glöder
pennan
minsann.*

Innan vi fortsätter ska vi tänka på kroppen. Vi sjunger en rörelsevisa. Det gör vi lite då och då. Det är bra för våra ryggar, ja hela kroppen.

Vet du vad ditt namn betyder?

Catharina och jag intervjuar varandra. Catharina kunde berätta att i den trappuppgång där hennes föräldrar bodde fanns en flicka som var så söt. Hennes namn var Catharina. Om de någon gång skulle få en flicka skulle hon få bära det namnet. Namn nummer två är Maria, det har hon efter mormor Ruth-Marie. Birgitta efter en faster och därmed hade hon namn från båda sidor av släkten.

Catharina betyder att hon är stark och kan ta sig igenom vad som helst. Maria är mest känt som Jesu moder. Birgitta betyder den höga eller den upphöjda.

Ewy kommer från Eva som betyder liv. Jag har fått mitt första namn efter Östersundsposten som vi hade hemma. Många hade tydligen namnet Ewy i Jämtland. Gull eller Gullvi ville mamma att jag skulle ha som tilltalsnamn. Men då bröt min moster in som sa att det går inte för sig. Det vill hon inte heta när hon börjar skolan så det fick bli Gurlie. Och till sist Margareta som bärs av många kvinnor bakåt i tiden i vår släkt.

Nu var det dags för att skriva igen, det gjorde vi med hjälp av bilder som fanns utlagda på den tjusiga flygeln. Där kunde vi välja den bild som tilltalade oss.

Så var det bara att sätta igång. Många vackra berättelser redovisades. Det går bra nu. Flödet finns för oss allihop.

Här har Berit kommit på något riktigt bra.

Dags att träffa kvinnorna i bibeln

Jag valde att skriva om Marta. Vi skulle föreställa oss att vi mötte henne i vardagen i nutid. Jag tänkte att vi kunde vara lite lika varandra. Hon verkade var den som såg till att det fanns mat och frukt. Om hon tyckte det var så kul alla gånger vet jag inte. Det såg inte så ut på den bild som finns i blyinfattat glas i Vårsta stora sal.

Nu är det kväll och middag

Som alltid utsökt på Vårsta

Efter middagen satte vi oss i de vackra sofforna i ett rum och pratade om kvinnor som tilltalat oss. Kvinnor som varit förebilder kvinnor man aldrig glömmer och kvinnor som fått lida. Och kvinnor som tagit sig fram trots fattigdom och motstånd.

Inte nog med det vi har ju också en underbar ostbricka som väntar på oss. Det blev nästan svårt att hinna med. Men det finns alltid en vikt plats för ost och bröd hos Inspirationshelgsbesökarna.

Det bästa är kvar
Klockan gick fort men
kvar var det bästa.
Andakten i växthuset
och betraktelse av vår
Catharina Larsson.
Det är alltid så härligt
att höra på henne.
Som jag har väntat
på den. En sån fin
avslutning på dagen.

Hej då Vårsta! Tack för denna gång. Vi ses nästa år för ny inspiration.

Text och foto: *Ewy Hägglund*

Röster från St. Olavsleden

Sommaren 2019 har Härnösands stift, Ånge och Sundsvalls kommuner anordnat Fem-söndagars etappvandring längs St. Olavsleden, från Selånger till Borgsjö med ca 1 mil varje söndag. Det är den första delen av St. Olavsleden. Före Gustav Vasas maktövertagande och reformationen i Sverige var St. Olavsleden tillsammans med Rom, Jerusalem och Santiago de Compostela en av de stora vallfartsorterna. St. Olavsleden föll i glömska och växte igen när den katolska ordningen avskaffades men håller nu på att väckas upp ur sin Törnrosa-sömn genom ett starkt lokalt engagemang, samverkan mellan Sverige och Norge, en modig församling (Selånger), EU-medel och andra tillväxtbidrag. Ett växande intresse för tystnad, andlighet och fysiska upplevelser kan också vara en del av detta liksom intresset för det unika och att det religiösa utövandet individualiseras alltmer. År 2010 beslöt Europarådet i Strasbourg att utnämna St. Olavsvägarna till europeisk kulturväg.

Dagsvandring Torp-Ljungaverk i kyrkans Fem-söndagars arrangemang.

Den 21 juli vandrade jag etappen Torp till Ljungaverk, cirka 10 km, i kyrkans Fem-söndagarsarrangemang. Torps församling var värd för dagens församling och tog hand om guidning och förtäring för dagens vandrargrupp. Dagen inleddes med mässa i Torps kyrka. Dagens vandring går på skogsstigar, på gamla byvägar och en kort bit på asfalt. Vi går längs forsande vatten, i skog och rundar fält med

vajande veteax. På vägen fick vi med oss ett par frågeställningar från morgonens pilgrimsmässa, att reflektera kring under dagens vandring. En sådan är vilket avtryck vi vill lämna efter oss i denna värld, en annan är vårt behov av att ha en klippa att luta sig emot och vem eller vad denna klippa är.

Vandrare eller pilgrimsvandrare

Pilgrimens sju nyckelord är *frihet, andlighet, delande, bekymmerslöshet, enkelhet, långsamhet och tystnad*. Pilgrimsprästen Hans-Erik

Lindström beskriver dem som en tolkningsnyckel för nutida pilgrimsvandring. Han menar att vi efterfrågar och har ett ökande behov av dessa upplevelser som en reaktion på brister i det moderna samhället. Man kan inleda sin vandring endera som vandrare eller som pilgrimsvandrare, beroende på vilket motiv man har med sin vandring. Vandra betyder ju förflyttning och rörelse.

Hans-Erik Lindström menar att vara och vandra lång sträcka i naturens katedral kan innebära att den fysiska vandringen övergår till en pilgrimsvandring. På så sätt skapas tillgång till pilgrimens sju nyckelord och ett möte med det egna inre tilltalet, den inre vandringen som betyder att livssynen förändras.

Pilgrimsarmband

På St. Olavsledens hemsida (<http://www.stolavsleden.com>) finns flera korta berättelser om vandringarna på den 58 mil långa leden mellan Selånger i Sundsvall och Nidarosdomen i Trondheim. Ett mönster för de olika rösterna är att de valde att pilgrimsvandra för naturupplevelsen och tillfredsställelsen genom den fysiska utmaningen att vandra. Flera noterar att det ändå uppstår ett andligt pilgrimsperspektiv under själva vandringen. "Man börjar som vandrare och slutar som pilgrim" är en vanlig reflektion om känslan efter vandring.

Louise från Australien konstaterar: "Naturen är redemptive. Du är en bättre person. Du kan tänka stora tankar när du vandrar genom naturen. Oavsett vädret."

Leanne från England beskriver: *"Min favoritdel av resan var faktiskt alla underbara möten vi hade med snälla främlingar. Jag hade länge känt mig rädd för världen, men spåret lärde mig att det är fullt av vänlighet och inte att bli automatiskt rädd"*.

Enkelheten blev påtaglig

Anna är 53 år, lärare och bor i Sundsvall. Hon blev inspirerad att gå med i Birgittakyrkans pilgrimsgrupp och började med att prova dagsvandring. Hon har gått hela leden uppdelat på två somrar och tillsammans med en vän.

I en intervju med mig säger hon om sin långa vandring: *"Under vandringen hann jag tänka mycket. Vissa tankar*

hann tänkas många gånger, de kom och gick. Vissa är färdigtänkta medan andra behöver längre tid och nya funderingar kom. Vi hann prata mycket om våra tankar men också vandra i behaglig tystnad. Något som ganska snart blev påtagligt var enkelheten. Vi packade vår ryggsäck på morgonen och vandrade sen stor del av dagen innan vi kom fram till nattens boende för att packa upp, äta och sova. Det var behagligt att inte behöva fundera över vardagsting. Jag är tacksam över att gjort vandringen som lärt mig en del om livet, t ex skillnad på behov och begär. Jag har förstått att även jag måste acceptera att det inte alltid blir som jag tänkt mig. Under vandringen blev det väldigt tydligt att jag klarade mig på det jag hade i min ryggsäck, även efter att vi lämnat några kilo hos Tord på Eriksbergs Gård i Mordviken, och att mitt behov av materiella ting inte är så stort. Jag vill inte att mitt liv ska styras av allt jag matas av utifrån utan att jag har mina svar inom mig. Andligheten i pilgrimsvandring är för mig att vara i princip ett med naturen, vara en del av den. Man kommer närmre sig själv och sina egna tankar och kan få dela det med andra medvandrare. Att vara i rörelse startar processer och jag tror att svaren vi människor söker finns inom oss bara vi tar oss tid att söka inåt."

Här kan vandrare på leden stämpla sitt pass, just här med Torps församlings sigill.

Margareta Wänglund vid ett ledmärke.

Hiking along St. Olavsleden är en grupp för vandrare och andra intresserade på Facebook. I slutet av juli läste jag denna uppdatering från Stefan som är en av dem som gått leden sommaren 2019: Borgsjö-Bräcke. I am so impressed of all those strong women walking The Path. Keep on the good job Ladies!

Pilgrimens nyckelord i fokus

Utefter leden finns boende som arbetar med att röja leden samt erbjuder både mat och bostad till vandrare. Margareta Wänglund bor längs leden och är utbildad pilgrimsledare via Sensus och Bilda. Hon tipsar om att man kan

vandra vissa sträckor och åka buss eller tåg vissa etapper. Margareta upplever att det har kommit in ett prestationstänkande i att gå leden på kortast möjliga tid. Det har också kommit in ett starkt kommersiellt perspektiv och att det blivit ett växande inslag av att attrahera fler turister till leden. Hon föreslår att man ska uppmärksamma och lyfta fram pilgrimens nyckelord längs leden, för att stärka det andliga perspektivet. Margareta ser att kyrkan kan ha en viktig roll för att tillföra det andliga perspektivet.

Min röst på St. Olavsleden ställer frågan om de kommersiella och andliga perspektiven kan verka tillsammans när St. Olavsleden nu väcks ur sin Törnrosasömn? Kommer det andliga perspektivet att få en central roll i den moderna pilgrimsvandringen eller kommer den nya St. Olavsleden att decimeras till en attraktiv vandringsled på historisk mark? Kommer kyrkan att mobilisera sina krafter för att stärka och marknadsföra det andliga perspektivet och pilgrimens nyckelord, i samverkan med de kommersiella krafterna? Vilka budskap kommer kyrkan att arbeta med att rikta i arbetet med att utveckla St. Olavsleden, pilgrimsvandring och pilgrimsturism? Och ska Kvinnor i Svenska kyrkan medskapa i detta arbete.

Text och foto: *Marianne Staaf-Gälldin*

Det lyssnande ledarskapet

Jag har privilegiet att få gå en fantastisk kurs i *Lyssnande ledarskap*. Kursen har getts några gånger och hette tidigare *Kropp och gudstjänst*. Under två år får jag vara med och utvecklas i att vara närvarande i min kropp och medveten om andras kroppar, och förstår allt mer hur kropp, själ och ande hänger ihop och hjälper varandra att få näring. Gud har skapat oss med alla tre delarna.

Vi är 14 deltagare, en man och resten kvinnor. Vi är flera olika yrkesgrupper inom kyrkan, från Stockholm, Västerås och Härnösands stift. Det är Stockholms stift som är huvudarrangör och kursen är på katolska stiftsgården Marielund ute på Ekerö. Från Härnösands stift är vi tre kvinnor som går utbildningen, förutom jag själv som är komminister i Själevad så går Anette Nordlinder, komminister i Njurunda och Elisabeth Sundeman, stiftsmusiker. Tidigare har tre andra kvinnor gått kursen, Ingrid Grahn, kantor i Östersund, Helen Lugner, komminister i Östersund, och Anna Stenund kyrkoherde i Sundsvall GA. Tanken är att vi sex sedan ska bilda ett nätverk.

Lyssnande ledarskap ser vikten av delaktighet

Ledare är Birgitta Söderberg och Åsa Rockberg. Birgitta är församlingsherde i Huddinge församling och jobbade tidigare som stiftsadjunkt med gudstjänstutveckling i Stockholms stift. Åsa är dansare och kroppsterapeut, hon är från Jämtland och bodde många år i Näsåker men är numera stationerad på västkusten. Läs gärna mer om henne och hennes arbete på www.earthheart.se. Det är kombinationen mellan dessa två kvinnors erfarenheter som gör kursen så dynamisk och givande.

Ledarskap kan betyda så mycket och ofta tänker jag på någon som går före och leder flocken, säger åt var och en vad den ska göra. Det ledarskap som denna kurs försöker lära ut är av en helt annan sort. Det lyssnande ledarskapet är lyhört och uppmuntrande, ser betydelsen i mångfalden och delaktigheten. Kroppens språk blir en viktig del av kommunikationen så att vi bättre kan förmedla vårt budskap och läsa andra, det hjälper oss i att hantera situationer. Ett lyssnande ledarskap tar in livet med alla sinnen, och vill erbjuda en öppenhet som tillåter

en lekfull ärlighet och som vill ge möjlighet till flera olika uttryck och möten.

Befriande tillåtande dans

Jag har snart gått mitt första år och redan har det lärt mig mycket om mig själv och min kropp. Det har gjort mig mer frimodig och tillåtande i mitt ledarskap. På kursen dansar vi mycket och den fria, tillåtande dansen är så befriande, det vet jag att många av er andra också har upptäckt. Jag ser fram emot att gå ett år till på denna givande kurs.

Jag ger er några ord som jag har mediterat mycket över sista månaderna och gett vidare till många som jag träffat, de tillskrivs *Teresa av Avila*, mystiker och karmelitnunna på 1500-talet.

Kristus har ingen annan kropp än din, inga andra händer än dina, inga andra fötter än dina. Genom dina ögon är det som Kristus med medkänsla ser ut över världen. Med dina fötter är det som Han går omkring och gör väl. Med dina händer är det som Han nu välsignar oss.

Catharina Larsson

Förbönsträdet, Vårsta bönsal.

Foto: Marianne Staaf Gälldin

Höstglöd i Karlstad 4-5 oktober

Vi var tre från vår stiftsförening som åkte till Karlstad på det nationella mötet Höstglöd, *Berit Larsson, Mery Sauni och Marianne Staaf-Gälldin.*

Vi åkte hem med massor av ny inspiration genom erfarenhetsutbyte med de andra stiftsföreningarna, idéer och glädje över att vara tillsammans ett dygn. Alla stiftsföreningar fanns med på mötet och totalt var vi ca 30 deltagare.

Några viktiga frågeställningar är hur vi ska behålla och öka antalet medlemmar och hur vi ska göra för att visa föreningsnyttan för medlemmarna och för stiftet.

Hemsidan!

Vi fick en tydlig uppmaning och påminnelse av ordförande Gunilla Åkesson att vi ska skicka in info mm om alla våra aktiviteter och annat till annmag@telia.com för publicering på hemsidan. Det är viktigt att vi syns på webben både för oss själva och externa besökare.

Medlemssiffrorna!

Riksföreningen har nu 682 medlemmar och av dem är 48 nya medlemmar. I Härnösands stift har vi 51 medlemmar, varav fyra är nya. Det finns också ett antal medlemmar som ännu inte betalat avgiften.

Exempel på aktiviteter i stiftsföreningarna!

Befriande bibelläsning eller folklig bibelläsning, enligt modell från Brasilien.

Studiecirklar om ökenmödrar och om kyrkomödrar, om kvinnors pilgrimsvandringar utomhus på leder och inomhus i kyrkor.

Bordssamtal.

Fredsvandringar.

Föreläsningar om Klimattema.

Utflykter till olika kyrkor.

Dans.

Öppna samtalsgrupper "Kvinnor delar liv" om olika livsfrågor.

Dialogcafe tillsammans med SEK, tex Kroppens teologi i psalmer.

Resa till Iona, kontakt med vänstift i andra länder.

Fripratarna, teologiska samtal i grupp.

Frukostar med teman.

Det är vanligt att stiftsföreningarna samarbetar med andra föreningar och gör gemensamma arrangemang eller att man samlar en grupp medlemmar och deltar i andras arrangemang.

Boktips!

Ylva Eggehorn: Kryddad olja

Marianne Fredriksson: Enligt Maria Magdalena

Lisbet Larsson: Märkvärdiga svenska kvinnor

Anita Goldman: Om stenarna kunde tala

Monica Sjögren Nordgren: Maria Magdalena kvinnan vid Jesu sida

Monica Sjögren Nordgren: Santa Anna

Mery Sauni tipsar om boken Märkvärdiga svenska kvinnor.

Engagerande inslag!

Kärlekens färg, en mäsas med Maria Magdalenatema. Prästen Maria Hallén berättade om uruppförandet i Skoghalls kyrka maj 2019 och framväxten av den helt nyskrivna mässan. Solister, en kör om 60 personer, en rad musiker samt cirkeldansare genomförde mässan. Maria Magdalena är en älskad och förtalad kultgestalt och hennes namn betyder både modig och trotsig. Påven har upprättat och bekräftat henne som *"apostlarnas apostel"*, utsänd till lärjungarna att berätta om Jesu uppståndelse. Mässans fantastiska texter och musik beskriver en tolkning av Maria Magdalenas liv, roll och utveckling i anslutning till uppståndelsen. Föreningen Kvinnor i Svenska kyrkan har bidragit ekonomiskt till att mässan har blivit verklighet. Den återuppförs i Skoghalls kyrka 26 april 2020 kl.18.

Monica Sjögren Nordgren berättade engagerat och intressant en annan historia om Maria Magdalena i sin bok *"Maria Magdalena kvinnan vid Jesu sida"*. Boken ger en övergripande bild om kultur och religiösa maktförhållanden och Maria Magdalenas liv.

Dansmässan *Din ljusa skugga* i Karlstads domkyrka avslutade årets Höstglöd. Det blev en välsignad stund i gemenskap och glädje.

Text och foto: Mery Sauni och Marianne Staaf-Gälldin

Glimtar från Stiftsfesten i Östersund

21-22 september

Jag hade glädjen att tillsammans med 700 andra festerdeltagare inklusive internationella gäster få delta i denna fest. Stiftsfesten bygger på en tradition att med viss regelbundenhet samla så många medarbetare som möjligt. Det var två dagar fyllda av inspiration som gav energikickar.

Festen inleddes med en mäsas i Stora kyrkan och ett varmt välkomnande av biskop Eva Nordung Byström. Mässan innehöll mycket glädjefylld sång. Bland annat sjöngs "Nu är Guds tid tid", text och musik av biskop Eva.

En höjdpunkt i mässan var Ingrid Grahns heliga dans in i kyrkan.

Foto: Maria Eddebo Persson

Gott om seminarier att välja på

Ett rikt utbud av seminarier erbjöds under stiftsfesten. Jag valde kristen djupmeditation. En grundintroduktion i hur meditationen går till gavs av Christina Grönros domkyrkokaplan och Christina Persson diakon. Metoden är enkel, kostar inget och har visat sig effektiv vid t ex stress. Det har även hänt att läkare skrivit ut meditation på recept. Kristen djupmeditation har pågått regelbundet 1 gång/vecka under 12 års tid i Härnösands domkyrkoförsamling.

Vi fick prova på tekniken som började med att kroppen scannades av från tå till topp och från topp till tå. Sedan sitter man på en pall eller stol i 20 minuter. Därefter följer en kort långsam vandring på led och därefter ytterligare 20 minuters meditation. Rummet lämnas i tystnad.

På kvällen bussades alla deltagare till Frösö Park Arena där gemensam middag intogs. Kvällens toastmaster var Jacke Sjödin som rimmade och roade oss under kvällen. Det blev många skratt.

Högmässa med glädjefyllt uttåg

Dag två valde jag andlig vägledning enligt *Ignatius av Loyola*. En mycket intressant vägledning i ämnet gav Mia Jaederfeldt komminister i Östersund och Camilla Nordström kyrkoherde i Arnäs. Båda har många års erfarenhet av andlig vägledning.

Ignatius levde samtida med Martin Luther och gjorde en liknande resa som honom. Ignatius var också den som år 1534 bildade Jesuitorden. Ignatius levde på sin tid nära hovet och kunde åtnjuta dess privilegier. Han råkade ganska ung ut för en allvarlig krigsskada. Under sin års-långa rehabilitering började han att dagdrömma och fick en önskan om att leva i Kristi efterföljd och han drömde att till och med kunna glänsa över änglarna. Ignatius vill att vi ska uppleva Gud med alla våra sinnen.

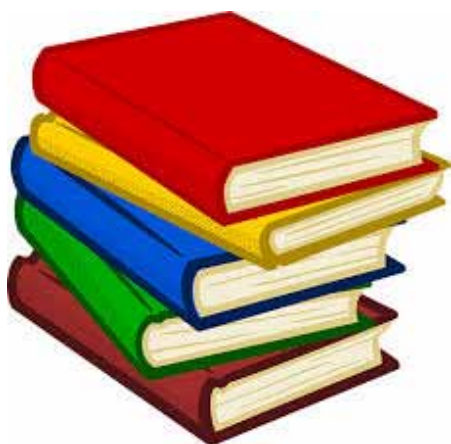
Festligheterna avslutades med högmässa och ett glädjefyllt uttåg ur kyrkan där "*Härlig är Jorden*" sjöngs. Före hemfärd serverades kyrk-wraps och kaffe.

Marianne Wasend

Skönlitteratur med Kristna förtecken

Ja så valde vi att kalla vår bokcirkel.

I januari 2019 bjöd Berit Larsson och jag in alla läsintresserade till Marielundskyrkan i Östersund. En gång i månaden har vi sedan träffats, ätit soppa och pratat om en intressant bok som vi läst. Några deltagare har kommit och gått men i snitt har vi varit sex stycken vid våra träffar, ett lagom antal för att alla ska få möjlighet att komma till tals.

I våras läste vi bland annat *Marias testamente* av Colm Toibin, *Den sista kvinnan från Ur* av Anita Goldman och *Människosonen* av Lennart Hagerfors. Alla med bibliska förebilder: Maria, Jesu moder, Sara, Abrahams hustru och Jesus själv.

De två första ledde till många goda samtal där vi som kvinnor kunde känna igen oss. I oro för våra barn eller som i Saras fall oro för att inte få barn.

Tre olika bibliska förebilder

I *Marias testamente* befinner sig den åldrade modern i Efesos tillsammans med några av sonens lärjungar som fått i uppdrag att ta hand om henne. Hon tänker tillbaka på den sista tiden med Jesus och hans vänner. Med vända rannsakar hon både deras och sina egna tankar och handlingar i samband med den ödesdiga korsfästelsen.

Romanen om Sara har en starkt kroppslig förankring. Mensblod, barnafödande, samlag och andra köttliga företeelser är påtagliga ingredienser i det dagliga ökenlivet. Särskilt för Sara som är läkekunnig och ofta blir efterfrågad i samband med sjukdom och barnsbörd. Hon tvingas också utstå svartsjukans bittra nesa när Abraham på hennes egen inrådan går till tjänstekvinnan Hagar för att få en ättling. Och ytterligare förödmjukelse när hon överårig blir gravid mot alla odds.

Själv är jag mycket tilltalad av missionärssonen Lennart Hagerfors kompletterande bild av Jesu tonårs och ungdomstid. Hans sökande och vuxenblivande under svåra år i exil. Möten med olika människor

i olika livssituationer formar hans tankar och förhållningssätt. Något som man sen kan avläsa i den förståelse och vidsynthet han bemöter andra med längre fram i livet. För mig blev läsningen av Människosonen en ögonöppnare som format bilden av Jesus till en mänskligare och mer mångfacetterad person.

Nu i höst har vi läst Selma Lagerlöfs romansvit *Jerusalem*. En engagerande berättelse skriven för mer än 100 år sedan av vår första kvinnliga nobelpristagare och tillika akademiledamot (på stol nr sju, samma som Sara Danius).

Jerusalem som roman och film

En tidningsnotis om 37 nåsbönders uppbrott och emigration till *Det Heliga Landet* väckte Selma Lagerlöfs intresse. Hon reste till Mellanöstern med sin väninna Sophie Elkan där hon träffade dalfolket några veckor innan hon återvände hem och skrev dubbelromanen Jerusalem. En ovanlig utvandring som kommit att stanna i folks minnen tack vare Lagerlöfs gestaltning.

Som avslutning på vårt läsår kommer vi att se filmen Jerusalem med manus och regi av Billie August.

Sammanfattningsvis kan man säga att starta en bokcirkel är ett utmärkt sätt att umgås på. Att hitta utvecklande och intressanta samtalsämnen som ofta leder vidare in i våra egna liv. Har man dessutom ett tema som det vi haft så lyfter det ju också frågor om tron i våra liv. Vi rekommenderar läsecirklar! Gruppen i Östersund.

Vid penna och dator Ingrid Sivsdotter

Foto: www.fotoakuten.se

Årsmöte i Östersund 4 april 2020

Välkommen till Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift årsmöte lördag 4 april i Östersund.

Boka detta datum redan nu!

Vi behöver bli fler så passa på att bjuda med någon bekant.

*En riktigt fin
advents-
och jultid
tillönskas
Kvinsk's
medlemmar!*

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Oviken, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, tel. 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, tel. 070 - 389 53 90

Ewy Hägglund, Sundsvall, tel. 073 - 050 06 07